



„Áááale, dedko, netáraj! Ešte si spolu zatancujeme na tvojej stovke! A čo si zabudol? Sľubil si mi, že na výročie našej svadby ma zvezieš na babete okolo sveta! A teraz sa chceš nechať zožrať !!!“ rozčúlila sa babka.

Dedko od premýšľania o chvíľu zaspal, ale babka premýšľala a premýšľala, a keď hodiny odbili poľnoc, plán mala vymyslený.

Skoro ráno uvarila rozvoniavajúcu kuraciu polievku. Zobudila dedka a prikázala mu, aby z komory priniesol dve palice, slamu a seno. Zmajstrovali figurínu, ktorá sa podobala na človeka. Babka ju obliekla do najlepších dedkových šiat, na hlavu jej nasadila sviatočný klobúk. Posadila figurínu chrbtom ku dverám a dedka oproti nej. Keď bolo všetko pripravené, položila hrniec s polievkou na okno, aby prilákala vlka.

Vlk na seba nedal čakať. O chvíľu z celej sily trieskal na dvere:

„Chcem hneď a zaraz žrať!“

Babka odchýľila dvere len na štrbinku, aby vlk videl klobúk na figuríne a dedka, ktorý sa s ňou rozprával.

„Ach, vlčko, prepáč. Počkaj chvíľočku! Musím sa ešte rozlúčiť s naším hosťom. Vieš, včera k nám prišiel náš známy Chuck Norris a...“

„Chuck Norris! Ú-ú-úuuuuuuuuuuuuuu!“ zavyl vlk, od hrôzy zmeravel a na tele sa mu zježili všetky chlpy.

„Chuck Norris! Panebože! Chuck Norris!“ otočil sa na päte jednej laby a utekal od chalúčky takou rýchlosťou, že zostal po ňom len obrovský snehový mrak. Z hory sa ešte chvíľu ozývalo: „Zachráň sa, kto môžeš! Chuck Norris! Chuck Norris!“

Dedko s babkou sa objali. Od šťastia im tiekli po líkach slzy a padali na sviatočný klobúk Chucka Norrisa. Podľa plánu si spolu zatancovali na oslave dedkovej stovky a na osemdesiate výročie svadby dedko zviezol babku na babete okolo sveta. Hoci tí, čo vtedy žili, hovoria, že to bola jazda len okolo tmavého lesa.

TADEÁŠ DUBINÁK

Gajary